

на ѿукорното пра́здно съдѣнїе. Сътре́на рá-
нин ще да възди́гамъ а́зъ рацѣ́тъ си камто не-
бето, а послѣ молитвата си ща сѧ фана сасъ
рѣдость да рабо́та по моята должность. Вѣт-
хитѣ твардѣ добрѣ говорили: молисѧ и
труди́ся. Нѣма по добро пра́вило ѿ това.

І Г Т О Р І А КГ.

Заради́ плѣ́велытѣ на нівата.

ѡ Мат. о. а. гл. ۲۱.

Мат. о.
гл. ۲۱.
с. ۶۴.

с. ۶۵.

с. ۶۶.

с. ۶۷

Господь Іисусъ предложилъ нѣкоги си
на народа́тъ єдна прытча на таа при-
лика: подобно є Царството Небесное
человѣкъ, дѣто той є посѣалъ на по-
лѣто свое сѣмена добри. Ала въ єдно
врѣмѧ, когато спали рабо́тици тѣ мъ,
дошёлъ негшватъ врагъ (хинае́тинъ,
двшманинъ) та посѣалъ между пше-
ницата плѣ́вела, и си ѿишёлъ. Слѣдъ
това, когато израсла пшеницата и при-
несла плодъ, то сѧ ѹвили тога съ
плѣ́велытѣ. Тоги́ва дошлѣ слѣгитѣ при
Господарятъ си и рекли: Господи́не,
не добро ли сѣма си посѣалъ ты на

твоего